

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. V. Quæ conditiones ad materiæ consecrationem requirantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

V. Præceptum hoc mixtionis non extenditur ad illam, quæ fit post communionem, ad ablu- tionem oris & digitorum, v. de his *Miss. Rom.* Item *Bon. d. 4. q. 2. p. 4. Laym. lib. 5. tract. 4. cap. 2.*

DUBIUM V.

Quæ conditiones ad materia consecra- tionem requirantur?

Resp. I. Ad validam consecrationem requi- runtur duæ conditiones. 1. est, ut materia Sacer- doti consecranti, moraliter & sensibiliter sit præ- sens, Ita communiter; & est certum. Ratio pe- nitur, tum ex institutione Christi, & verbis for- mæ, *Hoc, & Hic*, quæ non verificarentur, cum sint demonstrativæ: tum ex perpetua Ecclesiæ praxi, nunquam consecrantis, vel etiam benedictis res absentes: tum etiam ratione sacrificii, quod requirit hostiam præsentem, v. *Bon. d. 4. q. 2. p. 6. Laym. c. 2.* Unde resolves.

I. Valide consecratur vinum in calice cooper- to, vase, vel cantharo clauso; panis in canistro; hostiæ in ciborio, vel in cumulo sub aliis latentes, aut aliter tectæ, v. g. sub corporali vel mappa, vel etiam in Missali, ut ex *Suar. Henriq. Con.* docet *Bonac. contra Laym. l. 5. t. 4. c. 2.* (unde hoc po- stemum dubium videri potest, & saltem pecea- ret graviter; qui sic tectas, aut latentes consecra- ret.) Item valide consecrantur hostiæ præsentis, à cæco, vel alio Sacerdote in tenebris. Ratio ho-

rum omnium, quia ad præsentiam & sensibilitatem non requiritur, ut materia videatur, vel tangatur, vel feriatu sono verborum, (unde communiter non probatur praxis eorum, qui os proxime admovent, ut halitum in calicem & panem inspirent) dummodo videri possit, sive in se, sive in alio, v.g. in suo toto, vel continente, vel vasa ad illam continendam destinato *v. Bon. d. 4. q. 1. p. 5.*

II. Invalide consecratur, 1. materia post parietem, aut post tergum posita, vel clausa in tabernaculo, ut docet *Fill. Bon. q. 2. p. 6.* & alii. Ratio, quia moraliter censetur abesse, cum non possit demonstrari per *Tò hoc vel hic*, neque paries habeat se ut continens, aut tegens, 2. materia longe de procul, v. g. 100. passibus distans, etsi videri possit. Ratio est eadem. Quanta autem proprietate sufficiat, dubium est, & ex moralis prudentium judicio pender. *Henriq. l. 8. c. 38.* docet 20. aut 30. passuum: quod *Bon. l. c.* & alii putant esse certum, *v. Schol. 3.* Materia tam modica, sensu percipi non possit, tum quia non potest demonstrari; tum quia Sacramentum, debet esse dignum sensibile. Ita *Suar. Vasq.* & alii contra docentur *Henriq.* Quod intellige, si non sit in toto, sed extra illud: quia in toto etiam minima ejus particula consecratur, ut constat ex *Trid. sess. 23. c. 4. Bon. l. c.*

Secunda conditio, ut materia sit certa, & a consecrantis intentione, & individuo determinata. Est communis, apud *Bon.* & alios: tum quia hoc requirunt pronomina *Hoc* & *Hic*: tum quia a Cate-

nes sunt circa singularia, quæ debent esse certa & determinata. v. *Bon. l. c. p. 5.* Unde resolves.

I. Invalide consecraret, qui veller tantum consecrare tertiam, vel mediam hostiæ partem, eam non determinando, vel ex multis, v. g. viginti præsentibus, tantum quatuor aut quinque, nullas designando. quia non est ratio, cur una magis, quam altera consecraretur. Item qui ex multis hostiis intenderet illas consecrare, vel illas partes hostiarum, aut vini, quas Deus elegerit, aut Titius designaret; aut partes illas, quæ fractis speciebus sunt mansuræ in continuo, non quæ excident: quia non est materia definita. *Bon. l. c. p. 5.*

II. Non consecratur hostia, in scio Sacerdote posita, sive in corporali, (sejuncta tamen à cumulo) sive infra illud *Con. 3. p. 9. 74. a. 2. d. 3.* & alii. Ratio, quia non est determinata in mente Sacerdotis, cujus voluntas non fertur in incognitum. Similiter non consecrantur guttæ, quæ exterius calici adhærent: quia non intenduntur. Imo ut probabilius docet *Suar. Regin. to 2. l. 29. c. 2. Laym. l. 5. t. 4. cap. 2. Con. 9. 74. a. 2. dub. 3. contra Tann. & Bonac.* nec eæ guttæ, quæ interius adhærent: quia intentio Ecclesiæ esse videtur, ideoque & Sacerdotis esse debet, consecrare id, quod per modum unius continui est in calice. Unde ne opus sit de detergendis guttis sollicitum esse, bene faciet Sacerdos, si semel pro semper intēdat eas nō cōsecrare; uti nec micæ hostiis adhærētes v. *Dia. p. 2. t. 3. misc. R. 16. & p. 3. tr. 4. R. 32. Escob. t. 7. E. 6.* ubi docet, Sacerdotem vi particulæ *Hic*, tantum intendere id consecrare, quod per modum unius

continui potabilis est in calice, ideoque guttas illas non consecrari. Quæ sententia probabilis est, ex *Reg. Suar. & Laym. l. 5. t. 4. c. 2. n. 15.*

III. Valida est consecratio, 1. Si Sacerdos intendat consecrare ex pluribus hostiis præsentibus tantum quinque, eas determinando; vel omnes præter infimam & supremam cumuli, vel omnes pares v.g. secundam, quartam, sextam, si sint ordine collocatæ, & determinetur, unde numerandi initium sumendum sit: quod tamen grave peccatum erit. Quod si autem hoc vel alio casu, non consecratæ misceantur consecratis, totus cumulus ad altare est deferendus, ut Sacerdos intendat consecrare non consecratis, vel potius totum cumulum consecret sub conditione, si non sint consecratæ. *C. de Lugo d. 4. de Euchar. n. 36.* 2. Eripuerit unam, vel duas, vel sex hostias, consecrandas adesse, cum sint plures, sive à se, sive alio positæ: quia error speculativus & privatus non obstat intentioni practicæ & absolutæ consecrandi omnes præsentibus. Quam tanquam Ecclesiæ consuetudini conformem, quisque censetur habere implicite, ut docet *Sylv. Henriq. & Suar.* Unde si Sacerdos advertat post consecrationem, esse duas simul junctas, utramque ut consecraram summet, ut habet *Missale.* Si verò ante consecrationem, postquam obtulit, advertat, alteram separaret, & post Missam, ipse, vel alius sumat tanquam panem benedictum. 3. Si quis plures hostias ad altare tulerit, aut rationabili modo adverterit, ab alio adferri à se consecrandas, vel ante sacrificium monitus fuerit, de consecrandis in altari positis.

tionem autem nullo modo sunt abstergenda.
 Qui ante consecrationem ita statueret, nolo te
 secrare hostias appositas, nisi tempore consecra-
 tionis, vel saltem oblationis fuero memor.
Præp. hic a. 2. d. 3. Laym. l. c. et si Tambur de expi-
sacris. c. 1 §. 3. eo casu nullum peccatum agnoscit.

DUBIUM VI.

Quæ forma consecrationis Eucharistia?

Resp. Est duplex, una panis, & est hæc: *Hoc est enim corpus meum.* Ubi omnia sunt de essentia præter Tò enim, cujus ommissio esset veniale. Altera vini, & est hæc: *Hic est enim calix sanguinis mei, novi & æterni testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis, & pro multis, effundetur, in remissionem peccatorum.* Ubi et si verior & communior sit sententia S. Bonav. Suar. Bellarm. & aliorum, contra S. Thom & Thomist. quod essentialiter sint tantum hæc: *Hic est calix sanguinis mei (vel hic est sanguis meus,* aut eis æquivalentia) gratè tamen peccaret, qui aliqua ex reliquis committeret, vel mutaret. Debent autem formæ præferri persona Christi, formaliter & significative, sive assertive, & non tantum recitative, sive historice, licet ea, quæ in Canone præcedunt, dicantur tantum recitative seu historice. v. *Laym c. 3. Bon. q. 8. p. 2. Card. de Lugo d. 11. f. 5.* Unde resolves.

I. Valida, sed illicita est consecratio. i. Si consecrans dicat: *Hic cibus, hic potus, hic calix, vel hæc res, vel contentum sub his speciebus, est corpus*